

Lappeenrannan teknillinen yliopisto
Vaihtoraportti

Chile syyslukukausi 2014

Ida Bolander 0389339

Tämä raportti kertoo vaihto-opiskelusta Universidad Técnica Federico Santa Mariassa, Chilessä syyslukukaudella 2014. Raportissa on kerrottu valitsemistani kursseista, ennen lukukautta olleesta kielikurssista ja opiskelusta ja elämästä Chilessä yleisesti.

Espanjankielen intensiivikurssi

Ennen itse lukukauden alkua kaikilla ei espanjaa äidinkielenään puhuvilla vaihto-opiskelijoilla on mahdollisuus osallistua espanjan kielen intensiivikurssille, mikäli oma kielitaito kaipaa harjoitusta. Itse olin opiskellut espanjaa vain vuoden verran ennen lähtöä, joten kielikurssi tuli enemmän kuin tarpeeseen.

Kaksi viikkoa kestänyt intensiivikurssi alkoi heinäkuun lopulla. Ensimmäiseksi opiskelijat jaettiin tasoryhmiin. Olimme tehneet etukäteen kirjallisen kielikokeen, mutta ilmeisesti tasoryhmiin jako tapahtui lähes kokonaan vain suullisen haastattelun perusteella. Haastattelussa piti kertoa itsestään ja siitä mitä opiskelee, mitä odottaa opiskelulta Chilessä jne. Hyvin perusasioita. Itse sijoitun keskitason ryhmään, kun tasoja tuli yhteensä kolme.

Kielikurssi koostui kahdesta eri osasta, Chilen kielestä ja kulttuurista sekä espanjankielen kieliopista. Itse koin kieliopin todella hyödylliseksi, sillä itselläni osaaminen rajoittui lähinnä preesenssiin. Tahti oli nopea, joten iltaisin oli kerrattava omalla ajalla aina kaikki läpikäyty. Uusia sanoja tuli todella paljon ja pää oli nopeasti pyörällä. Suurin ongelma oli kuitenkin Chilen omalaatuisen espanjan kanssa, jota on alkuun todella vaikea ymmärtää. Chileläiset puhuvat erittäin nopeasti, rytmittävät puheensa eri tavalla, lyhentävät useat sanat, eivät äännä kaikkia kirjaimia ja käyttävät paljon omia sanojaan. Chilen kieli ja kulttuuri -osio olisi ollut hyödyllisempi jos se olisi strukturoitu paremmin. Tuntui, että opettaja veti joka tunnin alussa aiheen hatusta. Kuitenkin opettelimme yleisimmät chileläiset sanat ja sanonnat, joista oli myös jatkossa hyötyä.

Parasta kielikurssissa oli ehdottomasti toisiin opiskelijoihin tutustuminen. Meille oli joka ilta järjestetty yhteistä tekemistä, milloin kaupunkikierrosta, tutorryhmissä oleskelua tai museokäyntejä. Ilman kielikurssia olisi ollut huomattavasti vaikeampaa tutustua muihin opiskelijoihin, etenkin muiden alojen opiskelijoihin, koska yhteisiä kursseja ei lukukauden aikana ollut.

Kurssivalinnat

Itse koulu alkoi 11.8. Orientaatio oli edeltävän viikon torstaina, mutta siellä käytiin täsmälleen samat asiat läpi kuin kielikurssin alussa, joten se oli meille kielikurssin käyneille täysin turha. Ensimmäiset kaksi viikkoa oli aikaa kokeilla ja vaihtaa kursseja. Olin tehnyt kurssivalinnat jo keväällä, mutta jostain syystä kaikkia valitsemiani kursseja ei tarjottukaan. Chile on erittäin byrokraattinen maa, joten joillekin haluamilleni kursseille oli pääsyvaatimukset ja vapaa ilmoittautuminen ei ollut mahdollista. Vastaavien professoreiden tai yksikköjen johtajien tavoittaminen on lähestulkoon mahdotonta, joten kursseille sisäänpääsyn eteen on tehtävä hurjasti töitä. Oli helpompi vain valita muita kursseja, joille pystyi itse suoraan ilmoittautumaan.

Kokeilujen jälkeen valitsin kurssit Administración General, Español Como Lengua Extranjera IV, Administración de Empresas, Historia Reciente de Chile ja Historia Chilena Contemporanea.

Administración General oli yleistä yritysten ja organisaatioiden hallintoa. Kurssia oli vain kerran viikossa, neljä tuntia kerrallaan. Tämä kurssi oli ehdottomasti pitkäväteisin ja tylsin kurssi, mitä otin. Se johtui suurelta osin professorista ja hänen opetustavastaan, mikä oli siis pelkkää luennointia ilman powerpointia. Opiskelijoiden piti kirjoittaa muistiinpanot hänen puheestaan, mikä oli ainakin minun espanjantaidolla täysin mahdotonta. Välillä hän tietysti kirjoitti tai piirsi muutaman sanan tai kaavion taululle, mutta muuten jatkoi monotonista puhettaan koko ajan. Kurssiarviointi muodostui kahdesta tentistä ja yhdestä esseestä. Tenteissä oli kussakin kuusi esseetä ja aikaa vastata 60min. Toisin sanoen montaa sanaa ei sanakirjasta ehtinyt katsomaan. Essee oli puolestaan kirjoitettava Chilen koulujärjestelmän kehittämisestä, eli ei liittynyt mitenkään itse kurssin aiheeseen. Ainut hyvä puoli kurssissa oli pakollisen läsnäolon puuttuminen.

Espanjan kielessä olin korkeimmalla mahdollisella tasolla, mikä alkuun epäilytti (alempi taso ei sopinut lukujärjestykseeni), mutta pärjäsin siellä todella hyvin. Luimme paljon artikkeleita ja pyrimme osaamisessa kohti laajempaa sanavarastoa. Lisäksi opettelimme verbien taivutusta kaikissa mahdollisissa muodoissa. Kirjoitimme myös itse referaatteja, esseitä ja tarinoita. Opettaja oli sama kuin intensiivikurssilla, joten tuntui jälleen kuin kurssilla ei olisi ollut

tarkempaa suunnitelmaa. Kurssia oli kaksi kertaa viikossa kaksi tuntia kerrallaan, mutta läsnäoloa ei kerätty. Arvosana muodostui verbikokeesta, sanastokokeesta ja loppuesseestä, minkä aiheen sai valita itse. Olisin toivonut enemmän kielioppia, sillä vaikka opettelimme verbitaivukset ulkoa, emme opetelleet sitä missä tilanteessa mitään taivutusta tulisi käyttää.

Administración de Empresas oli yrityshallintoa hieman eri näkökulmasta kuin Administración General. Kurssi oli paljon käytännönläheisempi ja esimerkit oli aina oikeita yrityksiä. Kurssi vaati paljon työtä, sillä lukukauden aikana oli lukuisia pistokokeita, lähes joka viikko, jotka muodostivat 10% loppuarvosanasta. Lisäksi isoja kokeita (tenttejä) oli kolme, pitkin lukukautta. Teimme myös ryhmätyön jostakin yrityksestä. Kurssilla oli 75% läsnäolopakko ja läsnäolo oli myös osa loppuarvosanaa. Kurssia oli kahdesti viikossa kaksi tuntia kerrallaan. Kurssilla opin kaikki tärkeät taloudelliset termit espanjaksi.

Historia Reciente de Chile oli ehdottomasti lempikurssini, sillä siinä käytiin läpi sekä Chilen historiaa 1900-luvulla että maan nykytilannetta (ja myös muiden Latinalaisen Amerikan maiden) poliittisesta, ekonomisesta ja ihmisoikeudellisesta näkökulmasta. Opin tuntemaan Chilen historian ja siihen vaikuttavat tekijät, sekä pääsin vertailemaan Chilen kehitystä muihin maihin. Kurssin jälkeen on huomattavasti helpompi ymmärtää Chilen kulttuuria, politiikkaa ja taloudellista järjestelmää ja sitä miten se on rakentunut ja miten se toimii. Kurssi vaati paljon töitä, sillä kirjoitimme kolme 5-10 sivun esseettä, pidimme esitelmän ja kurssilla oli 75% läsnäolopakko. Kurssia oli kahdesti viikossa kaksi tuntia kerrallaan. Esseissä ja esitelmissä tuli aina hyödyntää suurta määrää lähdemateriaalia, joten kirjoittaminen vaati paljon taustatyötä. Tällä kurssilla opin myös paljon hyödyllistä sanastoa.

Historia Chilena Contemporanea oli Chilen historiaa laajemmassa mittakaavassa aina ihan alkuajoista nykypäivään. Kurssilla luimme paljon artikkeleita ja lukuja kirjasta ja keskustelimme niistä. Kurssiarvostelu muodostui kahdesta esseestä sekä yhdestä esitelmästä ja siitä kirjoitetusta referaatista. Lisäksi kurssilla oli 75% läsnäolopakko. Kurssia oli vain kerran viikossa kaksi tuntia kerrallaan.

Yleistä opiskelusta

Lukuvuosi alkoi elokuussa ja loppui joulukuussa. Koulu alkoi viikkoa ilmoitettua myöhemmin, sillä koulu oli ollut keväällä pari viikkoa suljettuna tulipalojen takia ja siten edellinen lukukausi oli venynyt. Yleisesti ottaen kursseilla on läsnäolopakko ja samaa kurssia on tarjolla useampia, aina eri professorin vetämänä. Kursseja on tarjolla eli blokeissa, aina kaksi tuntia kerrallaan. Koulua voi olla maanantaista perjantaihin välillä 08.00-20.30 ja lauantaisinkin 08.00-17.10. Itse valitsin kaikki kurssit välille maanantai-torstai ja 08-00-17.10.

Tenttiviikkoja ei ole kuin lukukauden lopulla, joten tenttejä oli pitkin lukukautta. Joillakin kursseilla oli kaksi tenttiä, joillakin kolme. Osassa ei ollut tenttejä lainkaan. Lukukauden aikana olevat tentit pidettiin ihan normaalien tuntien aikaan ja ne olivat täysin erilaisia kuin Suomessa. Vaikka eseitä piti kirjoittaa, niiden pituus oli harvemmin enemmän kuin yksi sivu. Lisäksi aikaa oli aina todella vähän, eli siinä tuli kiire sutaista jotain paperille. Usein vaatimuksena oli osata paljon asiaa ulkoa, eikä sitä tarvinnut juurikaan soveltaa. Ainoastaan erillissä esseissä, mitä joillakin kursseissa kirjoitettiin, sai ja pitikin soveltaa omaa osaamistaan ja tuoda esille ymmärryksensä ja omat näkökulmansa.

Koska kaikki opetus tapahtui espanjaksi, en voinut ottaa kovin haastavia kursseja. Luulen, että maisteritasolla olisi ollut laadukkaampaa opetusta ja haastavampia kursseja. Nyt ainoastaan yhdellä kurssilla sai oikeasti tehdä töitä, muissa ainoastaan opetella asioita espanjaksi. Kuitenkin kielen oppimisen kannalta kokonaan espanjankielinen opetus oli ainoa vaihtoehto.

Lukukauden aikana meillä oli useampi loma. Useimmat juhlapyhät osuivat perjantaille, jolloin minulla ei muutenkaan ollut koulua. Chilen kansallisuuspäivän aikaan (18.9.) meillä oli kokonainen viikon loma. Myöhemmin lokakuussa meillä oli *semana sansana*, jolloin opetusta ei ollut enää klo 11 jälkeen aamulla. Lisäksi itse kontaktiopetus loppui jo marraskuun lopulla/joulukuun ensimmäisellä viikolla. Omat kurssini tentteineen kaikkineen loppuivat jo marraskuun loppuun, joten sain hyvin aikaa matkustaa lukukauden jälkeen, eikä lukukauden aikana tarvinnut ottaa paljoa poissaoloja.

Suomessa yliopistolla on tottunut akateemiseen vapauteen, mitä ei Chilessä tunneta. Esimerkiksi tenttejä järjestetään tasan se yksi ja jos et pääse läpi, tervetuloa kurssille ensi vuonna uudestaan. (Joissain tapauksissa on mahdollista täydentää arvosanaa lisätoilla)

Lisäksi opiskelu on hyvin paikkaan ja aikaan sidottua, sillä läsnäolopakko rajoittaa paljon. Vaikka yliopisto on periaatteessa auki 24/7, ei esimerkiksi kirjasto ole aina auki. Tietokoneluokkiin pääsee aina, mutta tulostus ei onnistus kuin silloin kuin siellä on työntekijä paikalla. Joka paikkaan täytyy jonottaa, esimerkiksi tulostaessa jonotat ensiksi tietylle tietokoneelle, jonka jälkeen jonotat maksamaan ja sitten jonotat vielä niittaamaan. Samoin esimerkiksi opettajien tai osastonjohtajien nimikirjoituksensaanti saattaa viedä vaikka kaksi viikkoa, kun ensiksi se viedään sihteerille, joka vie sen allekirjoitettavaksi ja hakee sitten takaisin ja sitten opiskelija voi sen noutaa.

Itse kampus Valparaísossa on aivan upea. Se sijaitsee muutaman kilometrin päässä kaupungin keskustasta, noin puolivälissä matkalla Viña del Mariin. Kampukselta on suorat näkymät tyynelle valtamerelle, joka kimmeltää noin sadan metrin päässä moottoritien toisella puolella. Kampusalueella on ulkouima-allas, jalkapallokenttä, useampi koripallokenttä (sisä- ja ulkotiloissa), kuntosali- ja peilisali (samaa kokoluokkaa kuin LUT:ssa) sekä kaksi liikuntasalia.

Yleistä Chilessä asumisesta

Vaikka Chile on kehittynein Etelä-Amerikan maa, poikkeaa se paljon Suomesta. Yleisesti ottaen kaikki on paljon muodollisempaa ja byrokraattisempaa. Professoreita kutsutaan herroiksi ja rouviksi ja kaikkia tuntemattomia teititellään. Lisäksi Chile on erittäin eriarvoinen maa, joten kaikkialla on vartijoita, turvakameroita ja kaltereita. Esimerkiksi yliopiston jokaisella ovella on aina vähintään kaksi vartijaa ja usein sisäänmennessä on näytettävä opiskelijakortti.

Lisäksi Chile on edelleen hyvin miehinen kulttuuri, joten naiset saavat paljon epätoivottua huomiota, kuten vislauksia ja huutelua kadulla. Erityisesti Valparaíson kaupunki, jossa LUT:n vaihtoyliopisto sijaitsee, on köyhä ja huutelua saa vielä enemmän osakseen kuin esimerkiksi Santiagossa.

Viisumin voi hakea Suomesta etukäteen, kuten varmasti suurin osa tekee. Itse en kuitenkaan voinut sitä tehdä, kun lähdin reissuun jo ennen hyväksymiskirjeen tuloa. Hain viisumia paikan päällä, mikä on suhteellisen helppoa. Sitä varten koulu varaa ajan maahanmuuttovirastoon, jonne pitää kantaa kopiot passista, turistiviisumista, todistus rahoituksesta, koulun hyväksymiskirje ja itse viisumihakemus. Kaikesta pitää olla ainakin 2-3 kopiota vaikka

ohjeissa lukee vain yksi kappale. Loppupeleissä minulle myönnettiin viisumi lokakuun lopussa, mutta en sitä koskaan noutanut, sillä opiskelijaviisumi maksaa suomalaiselle 410 USD! Kävin vain ulkomailla uusimassa 3kk turistiviisumini, eikä kukaan koskaan kysellyt opiskelijaviisumini perään. Ilmeisesti useat Santiagossa opiskelevat suomalaiset tekevät juurikin näin, eli uusivat aina vaan turistiviisuminsa, sillä tuo opiskelijaviisumi on todella kallis. Vertailun vuoksi sama viisumi maksaa ruotsalaisille n. 100€ ja saksalaisille 65€. Tieitenkään en voi suositella viisumin hankkimatta jättämistä, mutta itselleni se oli lopulta helpoin vaihtoehto.

Chile ei ole niin halpa kuin odottaa saattaisi. Asuminen on halpaa, itse maksoin vuokraa n. 150€ kuukaudessa (oma huone kolmen hengen asunnossa) mutta muu eläminen ei ole niin edullista. Supermarketissa ruoka on kallista, ja esimerkiksi maitotuotteet Suomen hinnoissa. Vihannekset ja hedelmät ovat torilla halpoja, mutta eivät ylivoimaisen halpoja. Leipä on leipomossa huomattavasti halvempaa ja parempaa kuin supermarketissa ja myös Suomen hintatasoa alemmaa. Alkoholituotteet ovat noin puolet Suomen hinnoista. Ulkona syöminen maksaa kymmenen euron molemmin puolin, lounastarjouksia voi saada alkaen kolme euroa. Joukkoliikenne maksaa n.60snt Valparaísossa, opiskelija-alennuksella puolet siitä. Pitkän matkan bussiliput voivat olla mitä tahansa parista eurosta useaan kymmeneen, riippuen matkan pituudesta. Opintotuki ilman lainaa riittää kyllä jokapäiväiseen elämiseen, mutta paljoa siitä ei yli jää.

Kokonaisuutena vaihto-opiskelu Chilessä oli ennen kaikkea avartava kokemus. Vaikka Chilen pitäisi olla se Etelä-Amerikan kehittynein ja rikkain valtio, on sillä vielä huomattava matka länsimaiden tasolle. Vaihdon aikana oppi arvostamaan Suomea ja opiskelua Suomessa eri tavalla. Vaikka olen ennenkin asunut ulkomailla, en ole koskaan aiemmin asunut kehittyvässä maassa. Vaihto-opiskelu on tuonut myös ihan uudenlaisen perspektiivin omaan opiskeluun ja tiedän ehkä enemmän nyt mihin päin haluan tulevaisuudessa sekä opiskeluissa että työelämässä painottua. Voin vain lämpimästi suositella Chileä kaikille, ketkä ovat valmiita oppimaan epanjankielen ja avartamaan omaa maailmankuvaansa asumalla kehittyvässä maassa.